

знаеше пътя. То остана да спи въ гората. Прѣзъ нощъта агънцето чу виенето на вълка и почна да трепери. Тогава си спомни думитѣ на майка си, но бѣше късно. Вълкътъ го намѣри и го изяде. Майка му дълго време търси своето агънце, но напраздно.

На обѣдъ.

Агънцето отива
Близо вече на пладнѣ,
И на всички вече
Много ни огладнѣ.

Скоро ще, скоро ще
Да обѣдваме!

Мирно тая сутринъ
Сбрани въ едно тука,
Слушахме ний всички
Нуждна намъ наука.

Скоро ще, скоро ще
Да обѣдваме!

И слѣдъ пладнѣ всички,
Весели и сити,
Ще слушаеме ние,
Още по-честити.

Скоро ще, скоро ще
Да обѣдваме!

Скроменъ.

